

ไตรยศ ธรรมพร, อาจารย์ สาขาวิชานิพนธ์หลัก ภาควิชาพัฒนาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย  
อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์นันวรรณ อิ่มสมบูรณ์, Dr.P.H. 128 หน้า

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากการปฎิบัติงานของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ในสถาบันพยาธิวิทยา กรมแพทย์ทหารบก กลุ่มประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการทดสอบคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ

ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อจากการปฎิบัติงานของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ในสถาบันพยาธิวิทยา กรมแพทย์ทหารบก ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อในระดับดี ปัจจัยนำ มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันการติดเชื้อจากการปฎิบัติงาน การรับรู้อุปสรรคของการป้องกันการติดเชื้อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และการรับรู้โอกาสเดี่ยงต่อการติดเชื้อจากการปฎิบัติงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัจจัยอื่น ซึ่งได้แก่ การมีภาระและอุปกรณ์การป้องกันการติดเชื้อพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยเสริม ซึ่งได้แก่ การได้รับความรู้จากผู้บังคับบัญชาและคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อ การได้รับความรู้จากผู้บังคับบัญชาและคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อ และการรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันการติดเชื้อจากการปฎิบัติงาน สามารถร่วมทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อ ได้ร้อยละ 33.3